Magazin sportiv

ŞAH FĂRĂ... ŞAH

Fostul campion mondial Aleksandr Alehin era un maestru strălucit al şahului orb (fără să privească tabla).

Deseori, chiar la partide grele, de concurs, Alehin putea fi văzut gîndind cu ochii închişi. Intrebat de ce, el a răspuns:

—Cind calculez combinaţii lungi de multe mutări, prezenţa tablei şi a pieselor mă... deranjează!

1, 2, 3, 4

Cometic s-a ivit pe firmament,
S-a dovedit destoinic element,
Şi-avea un şut parcă trăgea cu tunul...
Acesta e final la: Actul unu

Modest şi ascultînd de antrenor,
Avea — în sport — un mare viitor
Prin jocul lui echilibrat, vioi,
Acesta e final la: Actul doi.

Trecură ani. Mereu aplaudat,
I s-a urcat la cap treptat, treptat,
Cum se întîmplă unor tinerei.
Acesta e final la: Actul trei.

Azi cînd la meci aplauze răsună,
Aplaudă şi el... dar din tribună.
La fel cu spectatorul de la teatru.
Acesta e final la: Actul patru.

FLORIN IORDACHESCU

POŞTA magazin

Petruţ Ştefan, Tîrgovişte. — 1) Skoric, de la Dinamo Zagreb, a fost rezerva lui Iaşin în meciul dintre Anglia şi „Restul Lumii", disputat în 1963. 2) Da.

Maria Păduraru, Baloteşti. — Clay, student? Hm! Te pomeneşti că a fost coleg de an cu Sonny Liston! 2) Meciul Rapid — Siderurgistul (1—2),

din campionatul trecut, n-a figurat în programul „Pronosport". S-a considerat că toată lumea va indica victoria... Rapidului!

Inginer Coloman Müller, Bucureşti.— Aveţi dreptate. Din fuga condeiului, în materialul umoristic „Ce este fotbalul?", autorul a atribuit lui Henric al III-lea (şi nu lui Richard al III-lea) vestita frază: *„Dau un regat pentru un cal!"* Redactorul nostru ar fi dat mai mult să scape de... ce-a urmat.

Un grup de cititori, Bucureşti. 29 de oraşe din ţară au fost reprezentate, pînă acum, în categoria A la fotbal. Iată-le: Arad, Bucureşti, Baia Mare, Brad, Bacău, Braşov, Brăila, Constanţa, Craiova, Cluj, Cîmpia Turzii, Cîmpulung Moldovenesc, Galaţi, Hunedoara, Iaşi, Lupeni, Lugoj, Mediaş, Oradea, Ploieşti, Piteşti, Petroşeni (Petrila), Reghin, Reşiţa, Satu Mare, Sibiu, Tîrgovişte, Tg. Mureş, Timişoara. Cine vine la rînd? Suceava? Să vedem ce fac în retur fotbaliştii de la Chimia...

Marin Diaconu, Braşov. — În meciul de campionat Steaua (C.C.A., cum se numea pe atunci) — Steagul roşu, disputat la 2 octombrie 1960 fotbaliştii braşoveni au condus la pauză cu 3—0. Scor final: 5—3 pentru... C.C.A. Cu doi ani înainte Steagul cîştigase o partidă în care Rapid conducea, cu 6 minute înainte de sfîrşit cu 3—1! Aşa e fotbalul: dai şi... iei! Totul e să nu iei mai mult decît dai!

Ion Săvulescu, Buzău. — La J.O. de la Roma, în 1960, Cassius Clay a concurat la categoria semigrea învingîndu-l în finală (K.O. în repriza a II-a) pe Pietrzykowski. Printre adversarii săi n-a figurat şi Gheorghe Negrea, reprezentantul nostru la această categorie. Probabil că faceţi confuzie cu Floyd Patterson şi cu Vasile Tiţă, care s-au întîlnit în finala categoriei mijlocii la Jocurile Olimpice de la Helsinki, din 1952.

Viorel Popescu, Cîmpulung Muscel. —I-aţi făcut K. O. pe Ilie Oană şi pe Ştefan Covaci. Aţi reuşit să alcătuiţi .. 8 selecţionate, criteriul fiind numărul de litere pe care le cuprinde numele jucătorilor respectivi. Să vedem cele două selecţionate — cu 3 şi cu 4 litere — care v-au dat, probabil cea mai mare bătaie de cap (aşa e cînd devii... selecţioner!):

Cu 3 litere: Uţu — Dan (Jiul), Boc, Dan, (Rapid), Fal — Jac, Pop (CSMS), Pop (Dinamo Piteşti), Ene, Soo, Moţ.

Cu 4 litere: Popa (Politehnica Timişoara)—Popa, Pexa, Anca, Ivan — Igna, Humă— Radu, Niţă, Gane, Nuţu.

Radu Ţăranu, Brăila. — Ajungînd pe linia de transformare, pionul nu-şi pierde dreptul pe care i-l conferă regulamentul, acela de a... captura piesa care se află în „bătaia" sa, transformînduse în acelaşi timp în regină sau în oricare altă piesă aflătoare sau nu pe tablă în momentul acela, în afară de rege. Atît

ar mai trebui: să ai doi regi. De abia îi aperi pe unul!

Ion Vasile, Baloteşti. — 1) Dumitru Popescu (Steaua) a debutat în echipa naţională în meciul cu Spania, de la Madrid. El a făcut parte din linia de atac care a avut următoarea alcătuire: Ivansuc, Ozon, Marin Voinea, D. Popescu, Gergheli. — 2) În ediţia 1963 — 1964 a campionatului categoriei A la fotbal, Steaua a învins pe U.T.A. cu 7—0. Meciul următor dintre aceste două echipe, disputat la Arad, s-a încheiat cu scorul de 4—0 pentru.... UTA!

Viorel Mihăilescu, Baia Mare. — Nu are importanţă cine este trecută prima pe tabela de marcaj: echipa gazdă sau formaţia vizitatoare. Sînt atîtea alte mijloace pentru a-ţi dovedi curtoazia şi ospitalitatea. Dacă politeţea se opreşte la tabela de marcaj, n-am făcut nimic. S-o vedem şi în timpul meciului, şi, mai ales, după terminarea lui!

ION POSTAŞU

Ilustraţii: N. CLAUDIU

DE TOATE

CE FAC în momentul de faţă unii din foştii campioni mondiali de box, la toate categoriile? Jack Dempsey (71 de ani) este restaurator, Genne Tunney, (68 de ani), învingătorul lui, deţine o catedră universitară, Max Schmelling (63 de ani) lucrează pentru firma „Coca-Cola", Jack Sharkey (64 de ani) este comentator la radio, Primo Carnera (60 de ani) are un mic restaurant cu specialităţi italiene în California, iar Joe Louis (52 de ani) este funcţionar.

DE CURÎND s-a aniversat împlinirea a 80 de ani de la prima cursă de automobile Paris—Versailles. La această cursă s-a prezentat un singur concurent: Georges Bouton, cu un automobil cu... aburi. Pentru a acoperi distanţa de 32 km, el a avut nevoie de o oră şi 14 minute.

BOXUL francez denumit „savate" renunţă la... snobism — scrie ziaristul belgian Jean Cohrumel. La meciurile de „savate" din cadrul campionatului Parisului, organizatorii au anunţat că nu mai este obligatoriu ca spectatorii să vină în... smoking.

„Bătrînul" Marin Marcel

Am crezut că o întîlnire cu Marin Marcel este un lucru cum nu se poate mai simplu. Ce mi-am zis? Te urci în tren, te dai jos la Craiova şi... din zece cetăţeni întîlniţi, cu siguranţă că cel puţin cinci îţi vor spune că l-au văzut... adineauri. Intr-un cuvînt, că te poţi duce direct la... subiect.

Şi, totuşi, n-a fost aşa. Pentru Marin Marcel, după cum aveam să ne convingem, timpul este măsurat „la minut"; el nu-şi permite „luxul" plimbărilor pe „Corso" sau şuetele cu „microbiştii" adunaţi zilnic în faţa hotelului Minerva. Casă — facultate — stadion, iată „triunghiul" preocupărilor zilnice ale acestui sportiv care şi-a cîştigat simpatia spectatorilor.

Stadionul Tineretului. Echipa avea antrenament. Disciplinat, ca întotdeauna, Marcel a venit cu o jumătate de oră mai înainte şi astfel, în cabina arbitrilor, am reuşit să stau de vorbă cu el.

— Mai întîi un interviu cu fotbalistul Marin Marcel:

— Da, a fost un drum lung. De la primii paşi făcuţi pe terenul de fotbal (la piticii echipei F.C. Ploieşti) şi pînă la Universitatea Craiova înseamnă aproape 20 de ani.

— Care este, totuşi, primul pas spre performanţă?

— 1951 — Prahova Ploieşti, din categoria B, unde împărţeam cu Pahonţu cîte un meci. Da, împărţeam, fiindcă jucam amîndoi pe acelaşi post — inter dreapta — şi antrenorul ne folosea 45 de minute pe mine, 45 de minute pe Gică.

— De cît timp joci în categoria A?

— De 12 ani. După un drum foarte curios: categoria B (Prahova) şi 3 ani în regiune (Metalul Plopeni) a urmat „saltul" la A. In 1955 m-a luat Ilie Oană la Petrolul, unde am avut atîtea satisfacţii: campioni ai ţării, cîştigători ai „Cupei României" etc.

— 1964 — „marea" despărţire...

— Aşa e. Deşi aveam 31 de ani şi o diplomă de tehnician, nu-mi luasem gîndul de la facultate. Făcusem un an la Petrol şi Gaze, la „fără frecvenţă", dar m-am hotărît să merg „la zi". Am luat drumul Craiovei. Mă despărţeam de oraşul meu natal, de antrenorii şi colegii de la Petrolul. Dar toţi m-au înţeles, mi-au dorit succes şi... iată-mă student şi jucător la Craiova.

— Şi acum cu studentul. Cum se descurcă la învăţătură?

— Bine. Sînt în anul IV al Facultăţii de horticultură. Intotdeauna am avut note peste 7, iar examenul din sesiunea de iarnă din acest an l-am luat cu 9.

— Dar Marcel familistul, ce zice?

— E mulţumit, pentru că nici familia n-a fost neglijată. Cel mai bun martor îmi poate fi Nela, soţia mea, de profesie desenatoare tehnică. Şi ea ploieşteancă, a plecat cu mine la Craiova şi astăzi Universitatea are un spectator în plus care ţine întotdeauna pumnii strînşi.

Ora începerii antrenamentului a sosit. Marin Marcel se scuză şi pleacă spre vestiar.

CONSTANTIN ALEXE

— Cît mai e, maică, scorul?

Desen de V. Vasiliu

Cassius Clay — din nou în ring

N-au trecut decît 6 săptămîni de la meciul cu Ernie Terrell, care i-a adus şi ultima semnătură, cea a W.B.A.-ului, pe actul său de campion mondial, şi iată că mult comentatul Cassius Clay urcă din nou scările ringului, punîndu-şi titlul în joc în faţa lui Zora Folley, clasat în momentul de faţă pe locul al doilea pe lista „greilor" mondiali.

Va reuşi Folley, la o vîrstă destul de înaintată pentru box („oficial" are 33 de ani, dar unii susţin că ar fi împlinit 35), să obţină un alt rezultat decît cel la care au ajuns Sonny Liston, Floyd Patterson, George Chuvallo, H Cooper, Karl Mildenberger, Brian London, Cleveland Williams şi, recent, Ernie Terrell? Este adevărat că, în ultimii doi ani, Zora Folley, un boxer cu o viaţă sportivă exemplară (nu bea, nu fumează), n-a cunoscut înfrîngerea, dar vîrsta şi unele insuccese din trecut (Sonny Liston şi Doug Jones l-au învins prin K.O. în repriza a III-a şi, respectiv, a II-a) ridică un mare semn de întrebare în legătură cu perspectiva lui de a pune capăt „domniei" lui Clay.

Managerul lui Folley, Bill Swift, susţine că acum „elevul" său este mai tare ca oricînd. Să fie adevărat? Răspunsul îl vom afla miercuri 22 martie...

Instantaneul săptămînii

Campioana ţării la şah, Elisabeta Polihroniade, poate fi întîlnită deseori pe teren în postura de... radio-reporter. De altfel, cei care urmăresc emisiunea „Gazeta de seară" ştiu că Elisabeta Polihroniade prezintă numeroase şi interesante materiale din diferite sectoare de activitate din ţara noastră.

In fotografia alăturată o vedem pe maestra internaţională, luînd un interviu tinerei antrenoare de gimnastică, prof. Mariana Ilie. De data aceasta, însă, interviul nu se referă la sport. El are ca temă... moda de primăvară. Şi cînd e vorba de modă, cîte nu-şi spun femeile între ele!

Foto şi text: T. Roibu

EI—DESPRE FOTBAL

Un astronom: Mingea de fotbal e un fel de planetă în miniatură, cu traiectorii... imprevizibile.

Un lemnar: Mă atrag foarte mult meciurile de „Cupă"; pentru că nu o dată... buturuga mică răstoarnă carul mare!

Un zoolog: Am studiat clasamentele meciurilor „acasă" şi în deplasare. Şi mi-am dat seama, după rezultate, că de la o etapă la alta cu unii jucători se petrece o metamorfoză ciudată: acasă parcă-s... lei, iar în deplasare... miei.

Un telegrafist: Pasezi — stop. Iar pasezi — stop. In loc să şutezi — stop. Eu unul prefer pasele şi şuturile fără... stop. Adică dintr-o bucată. Stop.

Un masor: Cu cît un jucător devine mai gras, cu atît joacă mai... slab.

O minge de fotbal: După un meci plicticos, mă simt cam... dezumflată.

MIRCEA BONDA

PE CONCRET

Fotbalistul Meder de la Ceahlăul Piatra Neamţ a schimbat multe locuri de muncă şi echipe.

Deşi în fotbal nu-s strateg,
Doresc să-i spun deschis aici
Că schimb de locuri înţeleg
Pe stadion, nu în servici.

Asociaţia sportivă din Fundeni a întocmit un tabel cu rezultatele întrecerilor pentru Insigna de polisportiv fără ca respectivii concurenţi să fi trecut probele.

Asociaţia lor are
Preşedinte de onoare
Cunoscut în tot raionul:
Pe Münchausen, baronul!

La Şantierele Navale Olteniţa, unde există peste 1 000 de membri UCFS, se practică doar fotbalul şi rugbiul.

Dintr-o mie de persoane
Ce au reuşit să-nscrie,
Vezi 30 pe stadioane
Şi pe ceilalţi... pe hîrtie.

V. D. POPA

Surpriza

Meci de fotbal, în Belgia, între echipele Avricourt şi Bataville. La un moment dat, unul dintre jucătorii de la Avricourt, Charles Weizel, accidentîndu-se (şi după toate aparenţele, destul de serios), a părăsit terenul de joc. Aceasta s-a întîmplat cu cîteva minute înainte de sfîrşitul primei reprize.

După pauză, Weizel a revenit pe teren mai... proaspăt ca oricînd, reuşind să înscrie şi un gol. Nu mică avea însă să fie surpriza celor de la Bataville, la sfîrşitul meciului, găsindu-l pe Weizel în cabină, şchiopătînd la fiecare pas.

Misterul a fost lămurit. Pe teren intrase... fratele său geamăn.

Fireşte, sancţiunea a fost şi ea... geamănă: cîte trei luni de suspendare!

Timbrul emis în Austria, cu prilejul campionatului mondial de hochei pe gheaţă